

St-1 již v odvolání vytýkal, že částka 400.000 Kč, o kterou byla zvýšena rozpočtová položka na úroky a amortisaci vodovodního dluhu z původních 243.000 Kč a která plyne z výtěžku vodného, není určena k úhradě výdajů, spojených se zřízením a udržováním obecního vodovodu, nýbrž k úhradě vydání všeobecných. Námitku téhož obsahu opakuje st-1 také ve stížnosti. Žal. úřad se v nař. rozhodnutí omezil na konstatování, že k nákladům na zřizování a udržování vodovodu náleží také úhrada dluhů, jež vznikly zřízením vodovodu, nereagoval však vůbec na tvrzení st-lovo v odvolání, že částky 400.000 Kč, ačkoli je částí výtěžku vodného, nemá býti upotřebeno na úhradu dluhů, vzniklých zřízením a udržováním vodovodu. V důsledku toho není z nař. rozhodnutí patrné, zda žal. úřad vzal řečenou rekursní námitku v úvahu, a když ano, na podkladě jakých úvah ji neuznal důvodnou. Tento nedostatek nař. rozhodnutí znesnadnil st-li obranu před nss a tomuto soudu přezkoumání zákonitosti nař. rozhodnutí. — — — —

Č. 8775.

Zaměstnanci veřejní: Kancelářští oficianti nestávají se pomocnými kancelářskými úředníky podle § 88 vl. nař. č. 113/1926 ipso facto uplynutím doby tam uvedené, nýbrž teprve výrokem příslušného úřadu, zjišťujícím, že podmínky cit. předpisu jsou splněny.

(Nález ze dne 29. září 1930 č. 31.800/28.)

V ě c: Josef H. v T. proti ministerstvu sociální péče o nepřiznání výslužného.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

D ů v o d y: St-1 byl ustanoven dnem 4. října 1920 kancelářským pomocníkem zemského úřadu pro válečné poškozence v Bratislavě; dekretem min. soc. péče v Praze z 23. května 1923 byl pak ustanoven kancelářským oficiantem při zem. úřadě pro vál. poškozence v Bratislavě. Výměrem presidia min. soc. péče z 21. srpna 1923 byly mu podle zák. č. 222/20 a vl. nař. č. 666/20 propočteny a započteny tyto doby do časového postupu v kancelářské pomocné službě ke dni 1. června 1923: státní služba nepragmatikální kancelářského pomocníka a služba vojenská, celkem 7-roků, 2 měs., 4 dny. Důsledkem toho byly mu přiznány od 1. června 1923 požitky dle III. služebního stáří.

Na to dalo min. soc. péče výměrem z 15. května 1928 st-li podle § 43 vl. nař. č. 113/26 počínajíc dnem 1. června 1928 tříměsíční výpověď ze služeb s tím, že služ. poměr skončí dnem 31. srpna 1928, kterýmžto dnem budou mu zastaveny služební příjmy z tohoto poměru vyplývající.

Podáním z 24. května 1928 poukazoval st-1 k tomu, že jest nemocen, že se jeho nemoc službou zhoršila, že má na 13-letý věk započítatelné služby do pense a žádal, aby podle § 59 nař. č. 113/26 byl pensionován. Spolu žádal, aby mu vzhledem k dosavadním mimořádným služebním výkonům a k tomu, že si přivodil svoji chorobu nadměrnou prací, byly přiznány — třeba v cestě milosti — další roky.

Min. soc. péče odkázalo po té st-le nař. výměrem na dekret z 15. května 1928, kterým mu byla dána výpověď ze služby, a dodalo, že st-l nemá nároku na výslužné, poněvadž nevykazuje desetileté služební doby, započítatelné podle § 56 vl. nař. č. 113/26 pro odpočivné platy.

O stížnosti uvážil nss toto:

Přisvědčiti jest stížnosti, že podle § 88 vl. nař. č. 113/26 stávají se kancelářští oficianti (vrchní kancelářští oficianti), kteří nebyli podle § 7 odst. 7 plat. zák. č. 103/26 ustanoveni kancelářskými úředníky, pomocnými kancelářskými úředníky ve veřejnoprávním poměru, a sice po uspokojivé nepřerušené desetileté službě započítatelné ve vlastnosti oficianta.

Než ustanovení toto nepřichází v daném případě v úvahu. — — —

Ostatně stávají se kancelářští oficianti podle § 88 vl. nař. č. 113/26 pomocnými kancelářskými úředníky ve veřejnoprávním poměru teprve po uspokojivé nepřerušené desetileté službě započítatelné ve vlastnosti oficianta. Nestačí proto jen uplynutí určité doby, aby se oficiant stal pomocným kancelářským úředníkem ve veřejnoprávním poměru, nýbrž nezbytnou podmínkou jest, aby služba ta byla zvláště kvalifikována, totiž aby byla uspokojivá, dále nepřerušená a aby konečně byla započítatelná ve vlastnosti oficianta. Otázka, zda služba oficianta jest této kvality, vyžaduje zjištění a ocenění služby jeho příslušným úřadem a tudíž určitého správního aktu, kterýmž se vyslovuje, že podmínky požadované v § 88 cit. vl. nař. jsou v konkrétním případě dány. Teprve tehdy, když příslušný úřad vyslovil, že podmínky ty jsou dány, nastupují důsledky vyznačené v § 88 a oficiant stává se zaměstnancem ve veřejnoprávním poměru a tudíž nikoliv, jak míní stížnost, ipso facto.

Že by nějakým rozhodnutím neb opatřením příslušného správního úřadu bylo rozhodováno bývalo o této otázce, to stížnost sama netvrdí a nepodává se ze spisů správních. — — — — —

Č. 8776.

Vojenské věci: * Důstojník, vyšlý z řad bývalých poddůstojníků z povolání, který jako vojenský pomocník u bosensko-hercegovských administrativních úřadů konal šestiletou služební praxi předepsanou pro evidenční úředníky, před vydáním výnosu ze 7. dubna 1916 č. 11211, a který před vydáním tohoto předpisu se stal vojenským evidenčním asistentem, nemá právního nároku na to, aby při zápočtu této služby pro postup v hodnostních třídách dle § 30, odst. 1 posl. věty vl. nař. č. 10/24 mu byla plně započítána část, přesahující tři roky.

(Nález ze dne 29. září 1930 č. 3420/29.)

Prejudikatura: Boh. A 7306/28, 6058/26.

Věc: František K. v Č. proti ministerstvu národní obrany o započtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Na základě náhl. Boh. A 7306/28 povolil žal. úřad nař. rozhodnutím, aby byla st-li podle § 30 vl. nař. č. 10/24 při postupu do